

اثر تمرین هوایی بر بیان ژن‌های Nf-kB، Lin28B، میکرو let-7a RNA و سطوح اینترلوکین-۶ بافت تومور موش‌های مبتلا به سرطان پستان

لیلا انوشه^۱، محمدرضا کردی^۲، عباسعلی گایینی^۳، رضا مهدیان^۴، زهرا میرآخوری^۵
صادق امانی شلمزاری^۶

۱. دکترای دانشگاه تهران
۲. دانشیار دانشگاه تهران*
۳. استاد دانشگاه تهران
۴. استادیار انستیتو پاستور ایران
۵. عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر
۶. دکترای دانشگاه تربیت مدرس

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۶/۰۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۹/۱۲

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، تعیین اثر شش هفته تمرین هوایی بر بیان Nf-kB، Lin28B، میکرو RNA let-7a و اینترلوکین-۶-بافت تومور موش‌های مبتلا به سرطان پستان بود. تعداد ۲۰ سرموش بالب سی ماده چهار تا پنج هفته‌ای با میانگین وزن ۱۷ گرم، با تزریق زیرجلدی سلول‌های سرطانی وابسته به گیرنده استروژن MC4-L2 به سرطان پستان مبتلا شده و به دو گروه ۱۰ تایی تومور - تمرین (TT) و تومور - کنترل (TC) تقسیم شدند. گروه تومور - تمرین به مدت شش هفته، پنج روز در هفته تمرین هوایی با شدتی برابر با ۱۸ متر بر دقیقه انجام دادند. موش‌ها ۴۸ ساعت پس از آخرین جلسه تمرین، قربانی شدند و نمونه‌های بافتی، برداشته و در دمای ۷۰ درجه ذخیره شدند. میزان بیان ژن‌های Nf-kB، Lin28B و میکرو let-7a RNA به روش Real time - PCR و میکرو IL-6 مستقل برای بررسی شد. آزمون تحیلی واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر برای بررسی حجم تومور و آزمون تی مستقل برای بررسی IL-6 به کار گرفته شد. تجزیه و تحلیل آماری Nf-kB، Lin28B و REST let-7a و IL-6 توسط نرم‌افزار ANOVA انجام شد. حجم تومور، بیان ژن‌های Nf-kB و Lin28B و سطوح IL-6 در گروه TT نسبت به گروه TC کاهش یافت؛ اما بیان ژن let-7a افزایش معناداری داشت ($P<0.05$). در سرطان پستان، حلقه بازخوردی مثبت متشکل از Nf-kB، Lin28B، میکرو let-7a RNA و IL-6 فعال می‌شود. به نظر می‌رسد با توجه به اثر کاهشی تمرین هوایی بر این مدار تنظیمی و حجم تومور، این نوع تمرین می‌تواند به عنوان روش درمانی مکمل در کنار سایر روش‌های درمانی سرطان پستان وابسته به گیرنده استروژن به کار گرفته شود.

واژگان کلیدی: سرطان پستان، تمرین هوایی، Lin28B، Nf-kB، میکرو let-7a RNA

مقدمه

سرطان یکی از مشکلات اصلی بهداشتی در سراسر جهان است و از مهم‌ترین علت‌های مرگ‌ومیر در کودکان و بزرگسالان بهشمار می‌رود. این بیماری در انواع مختلفی بروز می‌کند و بالغ بر ۲۰۰ بیماری را شامل می‌شود (۱) که سرطان پستان یکی از مهم‌ترین موارد است. امروزه، سرطان پستان مهم‌ترین عامل تهدیدکننده سلامتی در زنان است؛ زیرا، شایع‌ترین نوع سرطان در زنان محسوب می‌شود (۲). سرطان پستان چندین زیرنوع مولکولی اصلی دارد که در یک تقسیم‌بندی آن‌ها را به سرطان‌های وابسته و غیروابسته به گیرنده استروژن طبقه‌بندی می‌کنند. اکثر سرطان‌های پستان، تومورهای اپی-تلیالی هستند که از سلول‌های آستر مجرها و یا لوبلوی‌های پستان ناشی می‌شوند و اصطلاحاً، گیرنده آلفای استروژن (ER) مثبت نامیده می‌شوند (۳).

مطالعات اپیدمیولوژیکی نشان می‌دهند بین فعالیت ورزشی و سرطان پستان رابطه نزدیکی وجود دارد؛ اگرچه، کمبود مطالعات تجربی کنترل شده که رابطه موجود و سازوکارهای درگیر را آزمایش کرده باشند و نیز نتایج ضدونقیض مطالعات موجود، اساس وجود این رابطه را تضعیف می‌کنند (۶-۴). تامسون^۱ و همکارانش (۱۹۹۷) نشان دادند شدت ورزش، مهم‌ترین عاملی است که اثر حمایتی آن را منعکس می‌کند. شدت متوسط تمرینات هوایی برای بیماران سلطانی، شدت مطلوب محسوب می‌شود (۷). صالحیان و همکارانش (۱۳۹۱) گزارش دادند حجم تومور بهدبال شش هفتۀ تمرین هوایی در موش‌های c/BALB مبتلا به سرطان پستان افزایش می‌یابد (۸). در حالی‌که، Zielinski^۲ و همکارانش (۲۰۰۴) بیان کردند تمرینات هوایی، چگالی ماکروفازها و نوترووفیل‌های درون توموری را که در تولید سایتوکاین‌های رگزا نقش دارند کاهش می‌دهند و منجر به کاهش حجم تومور می‌شوند (۵). مورفی^۳ و همکارانش (۲۰۱۱) نیز کاهش حجم تومور را بهدبال تمرینات هوایی در موش‌های سلطانی مشاهده کردند و آن را به افت عوامل التهابی نسبت دادند (۶). گفته می‌شود که این کاهش التهاب، احتمالاً در اثر کاهش رهایش سایتوکاین‌ها از قبیل IL-6 در پاسخ به انقباض عضلانی منظم است (۹).

در تبدیل سلول‌های طبیعی به سلول‌های سلطانی و پیشرفت سرطان، یک حلقة بازخوردی مثبت نقش اساسی دارد.^۴ Nf-kB، پروتئین^۵ Lin28B، میکرون‌RNA^۶ let-7a و اینترلوکین-6 (IL-6) اجزای

1. Thompson
2. Zielinski
3. Murphy
4. Nuclear factor kappa-light-chain-enhancer of activated B cells
5. Lin28 homolog B
6. Lethal-7a

کلیدی این حلقه می‌باشد (۱۰). در حقیقت، تغییر سلولی با یک پیام التهابی که باعث فعال شدن *Nf-kB* می‌شود شروع می‌گردد (۱۰). پاسخ التهابی در تومورزایی، پیشروی و متاستاز اغلب سرطان‌ها به خصوص سرطان پستان، نقش محوری دارد (۱۱). در بیش از ۵۰٪ از انواع سلول‌های سرطانی، مشخصات مدار تنظیمی التهابی شامل بیش‌بیانی *Lin28B*, تنظیم کاھشی *let-7a* و سطوح بالای *IL-6* مشاهده شده است (۱۰).

Nf-kB یک عامل نسخه‌برداری است که بیان ژن‌های آنتی‌آپوپتوزیس (اً تنظیم کرده و کموکاین‌ها و سایتوکاین‌های پیش‌التهابی را فعال می‌کند. درواقع، *Nf-kB* یک میانجی کلیدی در سرطان‌زایی توسط التهاب است. *Nf-kB* مانع بیان *let-7* می‌شود. با توجه به این نظریه، ممانعت از بیان *Nf-kB* منجر به بیان افزایشی *let-7* می‌شود (۹). *let-7* خانواده‌ای از miRNA است که در ژنوم انسان، ۱۲ عضو داشته و رابطه نزدیکی با انواع سرطان‌ها دارد. *Let-7a* یکی از اعضای *let-7* است که به عنوان سرکوب‌کننده تومور عمل می‌کند (۱۱). در تأیید این موضوع مطالعات نشان داده‌اند کاھش بیان ژنی *let-7a*, با افزایش تومورزایی همراه است؛ در حالی که افزایش بیان ژنی آن، باعث کاھش سلول‌های تومور کاشت‌شده و خود تومور می‌شود (۱۲، ۱۳). همچنین، نشان داده شده است تزریق *let-7a* به موش‌های مبتلا به سرطان پستان، منجر به کاھش رشد تومور گردیده است (۱۴).

از آنجایی که *Nf-kB* به عنوان پروتئین فعال‌کننده عمل می‌کند، بازداری مستقیم از بیان *let-7a* غیرممکن به نظر می‌رسد. در عوض، گفته می‌شود امکان دارد *Nf-kB* یک بازدارنده بیان *let-7a* *Lin28B* که به طور قدرتمند از بیان *let-7*، هم در مرحله نسخه‌برداری و هم بعد از نسخه‌برداری جلوگیری می‌کند را فعال کند. *Lin28* پروتئینی است که به صورت دو نوع *Lin28A* و *Lin28B* بیان می‌شود و می‌تواند به *pre let-7* متصل شده، مانع از تولید *let-7* بالغ شود (۱۵).

بدین ترتیب، *Nf-kB* با استفاده از *Lin28B* به عنوان میانجی، به سرعت یک پیام التهابی را به سازوکاری منتقل می‌کند که درنهایت، منجر به ممانعت از بیان *let-7a* می‌شود. از آنجایی که *IL-6* یک میانجی اصلی پاسخ التهابی است به طور مستقیم توسط *let-7a* سرکوب می‌شود؛ بنابراین، فعال شدن *Nf-kB* و درنتیجه، سرکوب *let-7a* توسط آن باعث افزایش چشمگیر و دوفازی *IL-6* می‌شود. نشان داده شده است که در سرطان‌های اپی‌تیالی نظیر کارسینومای پستان، *IL-6* افزایش می‌یابد (۱). از آنجایی سایتوکاینی است که در ریزمحيط تومور، عملکرد پیش‌التهابی داشته و در رگزایی و متاستاز نقش

1. Apoptosis
2. Biphasic
3. Carcinoma

دارد (۱۶). رگزایی، به ایجاد عروق جدید گفته می‌شود که در تومور، باعث ازدیاد جریان خون و درنتیجه، افزایش رشد آن می‌شود (۱۷).

با وجود این که نشان داده شده است به دنبال تمرینات هوایی، التهاب کاهش می‌یابد؛ اما نتایج موجود به خصوص در زمینه سلطان، قاطع نیست. از طرفی، با توجه به موارد ذکر شده در مرور جود حلقه‌ی بارخوردی مثبت بین IL-6 و let-7a، Lin28B، Nf-kB، این سؤال مطرح می‌شود که آیا تمرین هوایی در موش‌های مبتلا به سلطان پستان می‌تواند با کاهش میزان IL-6 باعث کاهش فعالیت این حلقه شده و در نهایت، منجر به کاهش التهاب و رشد تومور گردد؟ همچنین، آیا می‌توان بخشی از خواص ضدالتهاپی و ضدتوموری تمرینات هوایی را به تأثیر آن بر میزان Nf-kB، Lin28B و let-7a نسبت داد؟ لذا هدف از این پژوهش، بررسی تأثیر یک دوره تمرین هوایی با شدت متوسط بر Nf-kB، let-7a، Lin28B و IL-6 در بافت تومور موش‌های مبتلا به سلطان پستان می‌باشد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع مطالعات تجربی و توسعه‌ای می‌باشد که به شیوه میدانی و آزمایشگاهی انجام گردیده است. به این منظور، تعداد ۲۰ سر موش بالب سی¹ ماده (چهار تا پنج هفته‌ای با میانگین توده بدنی ۱۷ گرم) از مؤسسه پاستور، خریداری و به حیوان‌خانه منتقل شدند. موش‌ها به تعداد محدود و به صورت جداگانه در دمای ۲۲–۲۳ درجه سلسیوس و رطوبت حدود ۴۵٪ نگهداری شدند (۱۰ موش در هر قفس). ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی (شروع روشنایی شش صبح و شروع خاموشی شش عصر) برای تطابق فیزیولوژیک موش‌ها را عایت شد. غذای حیوانات شامل آب و غذای معمول موش بود که به صورت آزاد و در اختیار، تا پایان پروتکل در دسترس موش‌ها بود.

تمامی موش‌ها به مدت یک هفته با شرایط زندگی در حیوان‌خانه و نحوه دویدن روی نوار گردان آشنا شدند. سپس، سلول‌های سلطانی به موش‌ها تزریق شد و پس از ۱۰ روز، موش‌ها به شکل تصادفی به دو گروه ۱۰ تایی تومور - کنترل (TC) که هیچ‌گونه تمرینی انجام نمی‌دادند و تومور - تمرین (TT) که مطابق جدول ۱ به مدت شش هفته، پنج روز در هفته تمرین هوایی با شدت متوسط انجام دادند تقسیم شدند. پروتکل شامل تمرین هوایی به صورت دویدن روی نوار گردان بود (۳). دلیل استفاده از این تمرین این بود که در این نوع تمرین، شدت و مدت تمرین به راحتی تحت کنترل پژوهشگر می‌باشد. از آنجاکه پزشکان و متخصصان توصیه نموده‌اند شدت تمرین برای بیماران سلطانی باید مؤثر و ایمن باشد و برنامه تمرینی که برای فرد سالم، شدت کم یا متوسط دارد ممکن است برای بیمار

1. Balb/c Mice
2. Libitum

مبتلای سلطان شدید تلقی شود (۳)، در این پژوهش، شدت تمرین متوسط در نظر گرفته شد (۷۰٪VO_{2max}). شدت‌های مختلف تمرین براساس پژوهش آقایی‌نژاد و همکارانش (۱۳۸۷) برگرفته از منابع بونن و همکارانش (۱۹۹۳) و لو و همکارانش (۱۹۹۹) می‌باشد (۱۸).

جدول ۱- پروتکل تمرین هوایی روی نوارگردان

دوره تمرین	سرعت (متر بر دقیقه)	زمان (دقیقه)	تکرار (روز در هفت)
مرحله آشناسازی			
دو هفته اول	۵	۲۰	۱۰-۶
دو هفته دوم	۵	۲۵	۱۴
دو هفته سوم	۵	۳۰	۱۶
	۵	۳۰	۱۸

برای کشت سلول، سلول کارسینومای مجاري پستان گیرنده استروزن مثبت (MC4-L2) که از پژوهشگری بهنام لاناری^۳ دانشگاه بوینس ایریس آرژانتین گرفته شد مورد استفاده قرار گرفت (۱۹). سلول‌های MC4-L2 در فلاسک T75 در محیط DMEM/F-12 با ۱۵ میلی‌مول بافر HEPES، گلوتامین، پنی‌سلین ۱۰۰ µg/ml، استراپتومایسین ۱۰۰ µg/ml و ۱۰٪ FBS کشت داده شدند. پس از پرکردن ۹۰٪ از سطح فلاسک به وسیله سلول‌ها، مایع رویی برداشته شد و پس از شسستشو با PBS در مرحله بعد با آنزیم تریپسین ۰/۰۲۵ از کف پلیت سلول‌ها جدا شده و پس از خنثی‌سازی آنزیم با محیط حاوی ۱۰٪ FBS، همه محتویات فلاسک داخل لوله فالکون ریخته شد و در دور ۱۲۰۰ به مدت سه تا پنج دقیقه سانتریفیوژ گردید. در مرحله بعد، مایع رویی برداشته شد و پلاک سلولی در داخل محیط حاوی ۱۰٪ FBS حل گردید. سپس، برای تعیین زنده‌مانده و شمارش سلولی، به ترتیب از تریپان‌بلو و لام هماسیوتومتر استفاده شد (۳).

برای ایجاد تومور، ابتدا سلول‌های موردنظر در محیط آرمایشگاهی به منظور دستیابی به میزان معینی از سلول، کشت داده شدند و بعد از آن که تعداد سلول به اندازه موردنیاز رسید، سوسپانسیون سلولی با تراکم ۱۰ میلیون در هر میلی‌لیتر بافر PBS تهییه شد. سپس، به هر موش بالب سی ماده پس از بی‌هوشی با مقدار مناسب کتامین^۴ و زایلوزین^۵ (۱۰ میلی‌گرم به یک میلی‌گرم)، یک میلیون سلول به صورت زیرجلدی به ناحیه بالای ران سمت راست تزریق شد. در حدود ۱۰ الی ۱۴ روز تومور در

-
1. Bonen
 2. Lu
 3. Lanari
 4. Ketamine
 5. Xylazine

محل تزریق قابل لمس بود. پس از پیدایش تومور، هر هفته دو بعد طول (L) و عرض (W) تومور اندازه گیری شد. برای محاسبه حجم تومور، فرمول جونز و همکاران ($2010 = V = L^2 \times W / 2$) مورد استفاده قرار گرفت (۲۰).

برای اندازه گیری IL-6 ۴۸ ساعت پس از آخرین جلسه تمرین، موش های هر دو گروه پس از بیهوش شدن با محلول زایلazin و کتابخانه قربانی شدند. سپس، بافت تومور آن ها توسط پنس و قیچی جدا شد و قسمت مرکزی آن (قسمت نکروز شده) حذف شد. قسمت رویی تومور بلا فاصله در ازت مایع، فریز گشته و در دمای -۷۰ نگهداری شد. در آزمایشگاه، ۱۰۰ میلی گرم بافت تومور به همراه یک سی سی تریزول در لوله هموزن دستی، ریخته و بافت هموزن شد. سوسپانسیون رویی حاصل، به میکروتیوب های ۱/۵ میلی لیتری منتقل شد. میکروتیوب ها به مدت ۱۰ دقیقه (۱۵۰۰ g) و دمای چهار درجه سلسیوس) سانتریفوژ شدند تا اجزای بزرگتر رسوب نمایند. سپس، از محلول رویی آبرای بررسی IL-6 به روش برادرافور د استفاده شد. اندازه گیری IL-6 به وسیله روش آزمایشگاهی الایزا، طبق دستورالعمل کیت ab100713 ساخت شرکت abcam کشور انگلیس انجام شد.

مراحل استخراج RNA براساس پروتکل تریزول ساخت شرکت Life Technology کشور آمریکا انجام شد (۲۱). با این اختلاف که برای استخراج let-7 microRNA پس از اضافه نمودن ایزوپروپانول^۴ محلول رویی به مدت یک شبانه روز در دمای -۲۰ درجه سلسیوس نگهداری گردید و به ترتیب، مراحل بعدی استخراج انجام شد. برای ساخت cDNA، ژن های Nf-kB و Lin28B از کیت های کیاژن و برای سنتز let-7a cDNA از کیت استراتاژن ساخت شرکت اجیلنت تکنولوژی کشور آمریکا مطابق با پروتکل شرکت استفاده شد.

ابتدا، غلظت مطلوب cDNA و پرایمر مربوط به let-7 microRNA با استفاده از آزمایش سریال غلظت برای هر کدام به طور جداگانه مشخص شد. برنامه Real Time-PCR روی دستگاه کوربیت مدل 5 plex HRM ساخت استرالیا برای ژن های Nf-kB و Lin28B شامل: ۹۵ درجه به مدت ۱۰ دقیقه ۴۰ سیکل، ۹۵ درجه به مدت ۱۵ ثانیه، ۶۰ درجه به مدت یک دقیقه و برای let-7a شامل: ۹۵ درجه به مدت ۱۰ دقیقه ۴۵ سیکل، ۹۵ درجه به مدت ۱۰ ثانیه، ۶۰ درجه به مدت ۱۵ ثانیه و ۷۲ درجه به مدت ۲۰ ثانیه

1. Jones
2. Supernatant
3. Bradford
4. Trizol
5. Isopropanol
6. Agilent Technology

بود. از GAPDH به عنوان ژن کنترل *let-7a* استفاده شد. پرایمرهای طراحی شده و استفاده شده در جدول ۲ آمده است (۲۲).

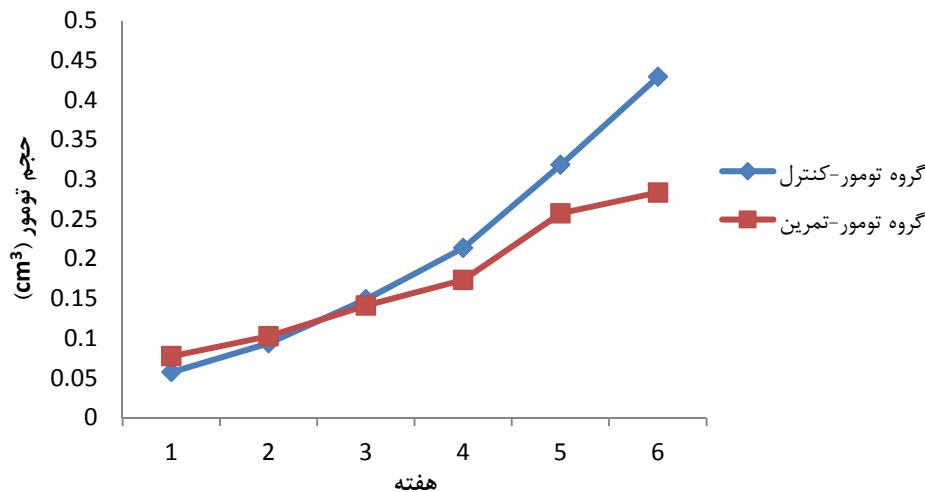
جدول ۲- پرایمرهای مورد استفاده

	آغازگر جلویی	آغازگر برگشتی	NCBI
LET-7A	UGAGGUAGUAGGUUGUAUAGUU	---	NR_029725
U6	GCGCGTCGTGAAGCGTTC	G TGCAGGGTCCGAGGT	NR_003027
NFKB	GAAATTCTGTATCCAGACAAAAAC	ATCACTTCAATGGCCTCTGTGTAG	NM_008689
lin-28	GTTCCGGCTTCCTGTCTATGACC	CTTCCATGTGCAGCTTGCTCT	NM_145833.1
GAPDH	TCAACAGCAACTCCCACTCTTCC	ACCCCTGTTGCTGTAGCCGTATTCC	NM_008084

از آزمون کولموگروف - اسمیرنف برای بررسی طبیعی بودن متغیرهای وابسته در مراحل مختلف پژوهش استفاده شد. نتایج این آزمون نشان داد توزیع داده‌ها در تمام مراحل پژوهش طبیعی بودند؛ بنابراین، از آزمون‌های پارامتریک استفاده شد. در نرم‌افزار اس.پی.اس. نسخه ۲۰، آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر برای بررسی حجم تومور و آزمون تی مستقل برای تجزیه و تحلیل IL-6 به کار گرفته شد. تجزیه و تحلیل آماری *let-7a* و *Lin28B*, *Nf-kB* و REST نرم‌افزار انجام گردید. از نرم‌افزار اکسل برای ترسیم نمودارها و از آمار توصیفی برای توصیف داده‌ها استفاده شد. سطح معناداری، ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر نشان می‌دهد بین رشد حجم تومور دو گروه اختلاف معناداری وجود دارد ($F=9.7$, $P=0.001$). روند رشد تومور در شش هفته اجرای پروتکل تمرین در شکل ۱ نشان داده شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، میزان نهایی و روند رشد در گروه تومور - کنترل بالاتر از گروه تومور - تمرین بود. حجم تومور هفته‌ی اول، در گروه تومور - تمرین (TT) و گروه تومور - کنترل (TC) تقریباً برابر است؛ ولی میزان رشد نهایی تومور در هفته‌ی ششم، در گروه TT کمتر شده بود.

شکل ۱- روند رشد تومور در گروه‌های پژوهش

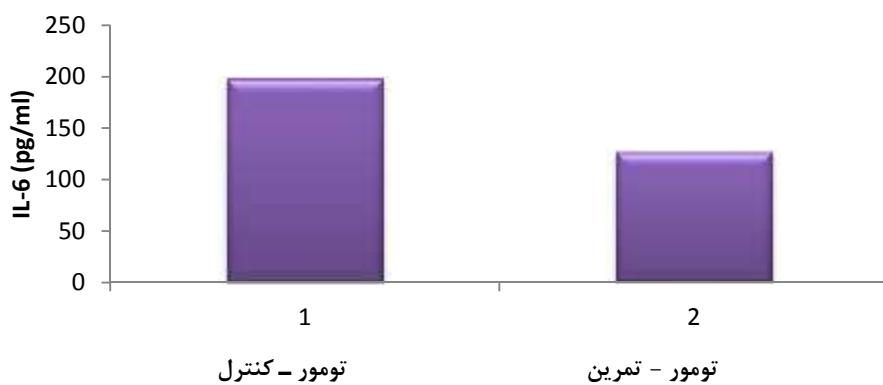
نتایج به دست آمده از روش کمی Real-Time PCR با استفاده از نرم افزار رست^۱ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج، کاهش معنادار Nf-kB به دنبال یک دوره تمرين هوایی را نشان داد. بیان ژن Lin28B نیز به صورت معناداری کاهش یافت. داده‌ها افزایش معنادار بیان let-7a را در گروه تومور - تمرين نسبت به گروه تومور - کنترل نشان دادند. میزان بیان let-7a در گروه تومور - تمرين نسبت به گروه تومور - کنترل، ۲۱/۳۷ بود (جدول ۳).

جدول ۳- نتایج نسبت بیان متغیرها در گروه تومور - تمرين نسبت به گروه تومور - کنترل

نتیجه	P	نسبت بیان گروه تومور - تمرين به گروه تومور - کنترل	
کاهش	۰/۰۰۴*	۰/۱۲۸	Nf-kB
کاهش	۰/۰۰۱*	۰/۳۰۵	Lin28B
افزایش	۰/۰۰۰*	۲۱/۳۶۶	Let-7a

* نشانگر معنادار بودن اختلاف است ($P<0.05$)

همچنین، نتایج تی مستقل نشان داد بین IL-6 گروه تومور - تمرین نسبت به گروه تومور - کنترل، اختلاف معناداری وجود دارد ($T=3.11$, $P=0.007$). میزان IL-6 در گروه تومور - کنترل، $1/6$ برابر میزان آن در گروه تومور - تمرین است (شکل ۲).

شکل ۲- سطوح IL-6 در گروه تومور - کنترل و تومور - تمرین

بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر، کاهش حجم تومور در گروه تومور - تمرین بهدنبال یک دوره تمرین هوایی نسبت به گروه تومور - کنترل مشاهده شد. سازوکارهای تأثیر تمرین ورزشی بر حجم تومور، پیچیده و نامشخص می‌باشد. وضعیت التهابی، یکی از سازوکارهای درگیر در رشد تومور می‌باشد که نشان داده شده است تمرین هوایی موجب کاهش این وضعیت می‌شود. در این پژوهش، سطوح IL-6 که در بافت تومور به عنوان یک سایتوکاین پیش‌التهابی عمل می‌کند مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد پس از یک دوره تمرین هوایی، سطوح این سایتوکاین به طور معناداری کاهش یافت. سایتوکاین IL-6 طیف وسیعی از مسیرهای پیامدهای که منجر به فرایند رگزایی می‌شود رافعال می‌کند. پژوهش‌ها نشان می‌دهند این سایتوکاین در بافت تومور باعث فعال‌سازی مسیرهای پیامرسانی نظری NF-kB می‌شود (۱۰). که درنهایت، منجر به تحريك سلول‌های اندوتلیال عروق شده و باعث رگزایی و افزایش رشد تومور می‌گردد (۲۳).

همراستا با داده‌های حاصل از حجم تومور در پژوهش حاضر، مطالعات دیگر نیز کاهش حجم تومور بهدنبال تمرین منظم ورزشی را گزارش کرده‌اند (۳,۵,۱۸). مورفی و همکارانش کاهش حجم تومور را پس از ۲۰ هفته تمرین هوایی در موش‌های سرطانی گزارش کردند که آن را به کاهش

سایتوکاین‌های پیش‌التهابی مانند IL-6 نسبت دادند و ارتباط مستقیمی بین سایتوکاین‌های پیش‌التهابی و حجم تومور گزارش نمودند (۶). زیلینسکی و همکارانش (۲۰۰۴) نیز نشان دادند فعالیت شدید، بر رشد تومور با تأثیر بر ریزمحیط تومور اثرگذار است و منجر به تأخیر در رشد تومور می‌شود (۵). ورماء^۱ و همکاران (۲۰۰۹) کاهش حجم تومور ناشی از تمرین هوایی را با کاهش آنزیوژن، کاهش VEGF مقادیر اریتروسیت، لاکتان ریزمحیط تومور و افزایش اکسیژن و نیتریک اکساید مرتبط می‌دانند (۲۴).

نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش صالحیان و همکارانش (۱۳۹۱) متناقض است. آن‌ها نشان دادند حجم تومور به دنبال شش هفته تمرین هوایی در موش‌های c/BALB مبتلا به سرطان پستان افزایش می‌یابد. پروتکل تمرینی به کارگرفته شده در مطالعه آن‌ها شامل تمرین هوایی فزاینده بود که با ۱۰ دقیقه دویدن روی نوارگردان با سرعت ۱۰ متر بر دقیقه در هفتۀ اول، شروع شده و به ۴۵ دقیقه دویدن روی نوارگردان با سرعت ۲۸ متر بر دقیقه در هفتۀ ششم می‌رسید. با توجه به برنامۀ تمرینی مطالعه صالحیان و همکارانش می‌توان این عدم همخوانی نتایج را تاحدودی به تفاوت پروتکلهای تمرینی نسبت داد. در پژوهش ذکر شده، شدت و مدت تمرین به طور همزمان و جهشی، افزایش یافته است که می‌تواند یکی از دلایل افزایش حجم تومور باشد.

همچنین، نتایج پژوهش حاضر نشان داد بیان Nf-kB به دنبال شش هفته تمرین هوایی در گروه تومور - تمرین نسبت به گروه تومور - کنترل کاهش معناداری داشت. در زمینه تأثیر تمرین ورزشی بر فعالیت Nf-kB در سرطان پستان تاکنون پژوهشی انجام نشده است. تنها چند مورد تأثیر یک جلسه فعالیت ورزشی بر فعالیت Nf-kB را در افراد سالم بررسی کرده‌اند (۲۶، ۲۵). در پژوهش کووازو و همکارانش (۲۰۰۵)، فعالیت Nf-kB به دنبال یک جلسه فعالیت بیهوایی فوق‌بیشینه در دوچرخه‌سواران حرفة‌ای به صورت معناداری افزایش یافت (۲۴). وایدر و همکارانش نیز پس از یک جلسه فعالیت ورزشی با ۸۰٪ حداکثر اکسیژن مصرفی (VO_{2max})، افزایش معنادار فعالیت Nf-kB را در ماکروفازهای خون مشاهده کردند (۲۷). مغایرت نتایج این مطالعات با پژوهش حاضر را می‌توان این‌گونه توجیه کرد که در هر دوی این پژوهش‌ها تأثیر فقط یک جلسه فعالیت ورزشی بررسی شده؛ در حالی که در پژوهش حاضر، تأثیر شش هفته تمرین هوایی بر بیان Nf-kB سنجیده شده است و دیگر این‌که نوع فعالیت ورزشی به کارگرفته شده در مطالعات نیز کاملاً متفاوت است. در مطالعات

1. Verma
2. Cuevas
3. Vider

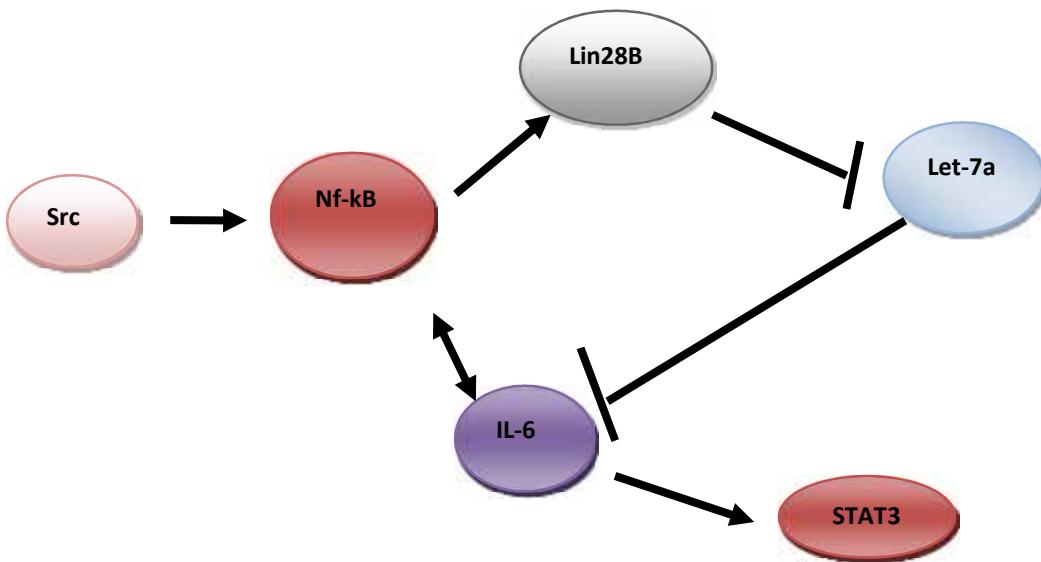
ذکر شده، فعالیت ورزشی بیشینه و فوق بیشینه انجام شده؛ ولی در این پژوهش، فعالیت هوایی باشد متوسط مورد استفاده قرار گرفت.

در پژوهش حاضر، کاهش معنادار بیان Lin28B و افزایش معنادار بیان let-7a در گروه تومور - تمرین نسبت به گروه تومور - کنترل مشاهده شد. مطالعات فراوانی نشان داده‌اند در بسیاری از سرطان‌ها، بیان ژن let-7a کاهش می‌یابد. در یک مطالعه مدل حیوانی (موش سرطان پستان)، تزریق let-7a باعث تنظیم کاهشی انکوژن‌های HMGA2 و Ras شد (۲۸). گزارش شده است let-7a می‌تواند گیرنده استروژن را مورد هدف قرار داده و به‌شکل بالقوه، مانع پیام‌رسانی استروژن در سرطان‌های پستان گیرنده استروژن مثبت شود. همچنین، نشان داده شده است let-7a از طریق سرکوب‌کردن بیان آنژیوژن‌ین، عامل رشد فیبروبلاستی (FGF)، متالوپیتیداز ماتریکسی (MMP) و IL-6 می‌تواند از رشد تومور، آنژیوژن و متاستاز در سرطان پستان جلوگیری کند (۲۹). به‌نظر می‌رسد let-7a یک نشانگر مولکولی در سرطان‌های خاص است و این قابلیت را دارد که به‌عنوان یک روش درمانی در مداوای برخی سرطان‌ها به کار گرفته شود (۳۰).

در زمینه تأثیر فعالیت ورزشی بر Lin28B و let-7a در سرطان پستان، تابه‌حال پژوهشی انجام نشده است؛ اما نتایج پژوهش سایمون^۱ و همکارانش (۲۰۰۶) حاکی از این مطلب است که یکی از دلایل کاهش IL-6 به‌دنبال تمرین ورزشی در افراد سالم، افزایش let-7 است (۳۰). microRNA let-7 می‌تواند به صورت مستقیم و غیرمستقیم، مانع بیان ژنی IL-6 شود (۱۰). از آنجایی که در پژوهش حاضر نیز میزان IL-6 کاهش یافته و میزان let-7 افزایش داشت، می‌توان بخشی از کاهش IL-6 را به افزایش let-7a به‌دنبال تمرین هوایی نسبت داد.

از طرف دیگر، همان‌گونه که در شکل یک مشاهده می‌شود، 6-IL عضوی از یک حلقة بازخوردی مثبت در بروز سرطان پستان است و let-7a و Lin28B، Nf-kB و ۲. Fibroblast growth factor ۳. Matrix metalloproteinases ۴. Perikles Simon به این که مطالعات نشان می‌دهند Nf-kB از طریق فعال کردن مستقیم Lin28B مانع بیان let-7 می‌شود (۱۵)؛ به‌نظر می‌رسد کاهش Nf-kB به‌دنبال یک دوره تمرین هوایی که در مطالعه حاضر مشاهده شد می‌تواند در کاهش Lin28B و درنتیجه، افزایش بیان let-7a نقش داشته باشد.

-
1. High-mobility group AT-hook 2
 2. Fibroblast growth factor
 3. Matrix metalloproteinases
 4. Perikles Simon

شکل ۳- نمای شماتیک حلقه بازخوردی مثبت التهاب در سرطان پستان

در مطالعه ایلیوپولوس^۱ و همکارانش (۲۰۰۹) در تبدیل سلول‌های طبیعی به سلول‌های سرطانی پستان، Src یک پیام شروع التهاب را برای حلقه ایجاد می‌کند که منجر به افزایش فعالیت Nf-kB می‌شود. Nf-kB باعث افزایش Lin28B و درنتیجه، منجر به سرکوب بیان let-7a می‌شود. بدین ترتیب، Nf-kB می‌تواند هم به صورت مستقیم و هم از طریق سرکوب بیان let-7a، باعث افزایش IL-6 شود. افزایش IL-6 باعث افزایش بیشتر Nf-kB می‌شود و درنهایت، منجر به فعال شدن^۲ STAT3 می‌گردد. STAT3 فاکتور نسخه‌برداری است که باعث فعال شدن انواع ژن‌های رشدی مانند فاکتور رشد اندوتیال عروقی (VEGF)^۳ شده و در تومورزایی سرطان پستان نقش دارد (۳۲، ۳۱).

نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد تمرین هوایی منظم می‌تواند نقش مؤثری در کاهش Nf-kB و Lin28B، افزایش میکرو let-7a RNA و درنهایت، کاهش IL-6 داشته باشد و از آن جایی که نشان داده شده است هرگونه اختلال در اجزای این مدار تنظیمی (مهار Nf-kB، IL-6، Lin28B و یا بیش‌بیانی let-7a) باعث کاهش معنادار رشد تومور و مرگ‌ومیر در سرطان پستان وابسته به گیرنده استروئن می‌شود (۱۰)، می‌توان ادعا نمود تمرین منظم ورزشی می‌تواند حداقل در سرطان‌های پستان وابسته

-
1. Iliopoulos
 2. A family of proto-oncogenic tyrosine kinases
 3. Signal transducer and activator of transcription 3
 4. Vascular endothelial growth factor

به گیرنده استروژن نقش درمانی داشته باشد (۳۳). در کل، یافته‌های این پژوهش بیان می‌کند تمرین منظم هوایی می‌تواند به عنوان یک روش درمانی مکمل در کنار سایر روش‌های درمانی سرطان پستان به کار گرفته شود؛ اما برای درک بهتر سازوکارهای مولکولی و سلولی درگیر در ارتباط با اثرات مفید تمرینات منظم ورزشی بر بافت توموری در سرطان پستان، مطالعات بیشتری باید انجام شود.

تقدیر و تشکر

این پژوهش با حمایت مالی دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران و همکاری دانشگاه تربیت مدرس انجام شده است که بدین وسیله از تمامی افرادی که در انجام این پژوهش همکاری نموده‌اند تقدیر و تشکر می‌شود. همچنین، از دکتر لاناڑی - اهداکننده رده سلولی از مؤسسه پزشکی آرژانتین - تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

- ۱) فرج اللهی معصومه. روش‌های به کار گرفته شده جهت تسکین شدت خستگی توسط بیماران مبتلا به سرطان تحت شیمی درمانی. نشریه پرستاری ایران. ۱۷؛ ۲۰۰۴: ۵۸-۶۴.
- ۲) Siegel R, Naishadham D, Jemal A. Cancer statistics. CA: A Cancer Journal for Clinicians. 2013; 63(1): 11-30.
- ۳) Amani-Shalamzari S, Agha-Alinejad H, Alizadeh S, Shahbazi S, Khatib Z K, Kazemi A, et al. The effect of exercise training on the level of tissue IL-6 and vascular endothelial growth factor in breast cancer bearing mice. Iranian Journal of Basic Medical Sciences. 2014; 17(4): 231-6.
- ۴) Ligibel J A, Giobbie-Hurder A, Olenczuk D, Campbell N, Salinardi T, Winer E P, et al. Impact of a mixed strength and endurance exercise intervention on levels of adiponectin, high molecular weight adiponectin and leptin in breast cancer survivors. Cancer Causes & Control. 2009; 20(8): 1523-8.
- ۵) Zielinski M R, Muenchow M, Wallig M A, Horn P L, Woods J A. Exercise delays allogeneic tumor growth and reduces intratumoral inflammation and vascularization. Journal of Applied Physiology. 2004; 96(6): 2249-56.
- ۶) Murphy E A, Davis J M, Barrilleaux T, McClellan J, Steiner J, Carmichael M, et al. Benefits of exercise training on breast cancer progression and inflammation in C3 (1) SV40Tag mice. Cytokine. 2011; 55(2): 274-9.
- ۷) Thompson H J. Effects of physical activity and exercise on experimentally-induced mammary carcinogenesis. Breast Cancer Research and Treatment. 1997; 46(2-3): 135-41.
- ۸) صالحیان امید، سوری رحمان، حسن زهیر. مقایسه تأثیر دو نوع تمرین هوایی استقامتی پیوسته و منقطع بر سطوح پروتئین شوک حرارتی ۷۰ در موش‌های با تومور سرطان سینه. نشریه فیزیولوژی ورزشی. ۱۳۹۱؛ ۱۵(۴): ۲۰-۹.

- 9) Woods J A, Vieira V J, Keylock K T. Exercise, inflammation, and innate immunity. *Immunology and Allergy Clinics of North America*. 2009; 29(2): 381-93.
- 10) Iliopoulos D, Hirsch H A, Struhl K. An epigenetic switch involving NF- B, Lin28, Let-7 MicroRNA, and IL6 links inflammation to cell transformation. *Cell*. 2009; 139(4): 693-706.
- 11) Taniguchi K, Karin M. IL-6 and related cytokines as the critical lynchpins between inflammation and cancer. *Seminars in Immunology*. 2014; 26: 54–74.
- 12) Ross S A, Davis C D. MicroRNA, nutrition, and cancer prevention. *Advances in Nutrition: An International Review Journal*. 2011; 2(6): 472-85.
- 13) Boyerinas B, Park S M, Hau A, Murmann A E, Peter M E. The role of let-7 in cell differentiation and cancer. *Endocrine-Related Cancer*. 2010; 17(1): 19-36.
- 14) Esquela-Kerscher A, Trang P, Wiggins J F, Patrawala L, Cheng A, Ford L, et al. The let-7 microRNA reduces tumor growth in mouse models of lung cancer. *Cell Cycle-Landes Bioscience*. 2008; 7(6): 759.
- 15) Viswanathan S R, Daley G Q, Gregory R I. Selective blockade of microRNA processing by Lin28. *Science*. 2008; 320(5872): 97-100.
- 16) Hong D S, Angelo L S, Kurzrock R. Interleukin-6 and its receptor in cancer. *Cancer*. 2007; 110(9): 1911-28.
- 17) Thompson H J, Jiang W, Zhu Z. Candidate mechanisms accounting for effects of physical activity on breast carcinogenesis. *IUBMB Life*. 2009; 61(9): 895-901.
- ۱۸) آقاطی نژاد حمید، توفیقی اصغر، زهیر محمدحسن، مهدوی مهدی، شاهرخی سمیه. اثر تمرین استقامتی پیوسته بر میزان HSP70 و طول عمر موش‌های مبتلا به تومور سرطان سینه. *نشریه المپیک*. ۱۳۸۷؛ ۲۵-۲۶(۲): ۱۶-۲۱.
- 19) Lanari C, Lüthy I, Lamb C A, Fabris V, Pagano E, Helguero L A, et al. Five novel hormone-responsive cell lines derived from murine mammary ductal carcinomas: In vivo and in vitro effects of estrogens and progestins. *Cancer Research*. 2001; 61(1): 293-302.
- 20) Jones L W, Viglianti B L, Tashjian J A, Kothadia S M, Keir S T, Freedland S J, et al. Effect of aerobic exercise on tumor physiology in an animal model of human breast cancer. *Journal of Applied Physiology*. 2010; 108(2): 343-8.
- 21) Enoki T, Yoshida Y, Lally J, Hatta H, Bonen A. Testosterone increases lactate transport, monocarboxylate transporter (MCT) 1 and MCT4 in rat skeletal muscle. *The Journal of Physiology*. 2006; 577(1): 433-43.
- ۲۲) آقاطی نژاد حمید. اثر یک دوره تمرین استقامتی بر بیان mir-155 و بیان ژن SOCS1 در تومور موش‌های مبتلا به سرطان پستان. *فصلنامه علمی - پژوهشی بیماری‌های پستان*. ۱۳۹۲؛ ۶(۴): ۱۴-۷.
- 23) Balkwill F, Mantovani A. Inflammation and cancer: Back to Virchow? *The Lancet*. 2001; 357(9255): 539-45.
- 24) Verma V K, Singh V, Singh M P, Singh S M. Effect of physical exercise on tumor growth regulating factors of tumor microenvironment: Implications in exercise-dependent tumor growth retardation. *Immunopharmacology and Immunotoxicology*. 2009; 31(2): 274-82.
- 25) Cuevas M J, Almar M, García-Glez J C, García-López D, De Paz J A, Alvear-Órdenes I, et al. Changes in oxidative stress markers and NF- B activation induced by sprint exercise. *Free Radical Research*. 2005; 39(4): 431-9.

- 26) Gius D, Spitz D R. Redox signaling in cancer biology. *Antioxidants & Redox Signaling*. 2006; 8(7-8): 1249-52.
- 27) Vider J, Laaksonen D E, Kilk A, Atalay M, Lehtmaa J, Zilmer M, et al. Physical exercise induces activation of NF- κ B in human peripheral blood lymphocytes. *Antioxidants and Redox Signaling*. 2001; 3(6): 1131-7.
- 28) Oliveras-Ferraros C, Cufí S, Vazquez-Martin A, Torres-Garcia V Z, Del Barco S, Martin-Castillo B, et al. Micro (mi) RNA expression profile of breast cancer epithelial cells treated with the anti-diabetic drug metformin: induction of the tumor suppressor miRNA let-7a and suppression of the TGF- β -induced oncomiR miRNA-181a. *Cell Cycle*. 2011; 10(7): 1144-51.
- 29) Barh D, Malhotra R, Ravi B, Sindhurani P. MicroRNA let-7: An emerging next-generation cancer therapeutic. *Current Oncology*. 2010; 17(1): 70.
- 30) Simon P, Fehrenbach E, Niess A M. Regulation of immediate early gene expression by exercise: Short cuts for the adaptation of immune function. *Exerc Immunol Rev*. 2006; 12(1): 112-31.
- 31) Niu G, Wright K L, Huang M, Song L, Haura E, Turkson J, et al. Constitutive Stat3 activity up-regulates VEGF expression and tumor angiogenesis. *Oncogene*. 2002; 21(13): 2000-8.
- 32) Bollrath J, Phesse T J, von Burstin V A, Putoczki T, Bennecke M, Bateman T, et al. GP130-mediated Stat3 activation in enterocytes regulates cell survival and cell-cycle progression during colitis-associated tumorigenesis. *Cancer Cell*. 2009; 15(2): 91-102.
- 33) Paul-Pletzer K. Tocilizumab: Blockade of interleukin-6 signaling pathway as a therapeutic strategy for inflammatory disorders. *Drugs Today (Barc)*. 2006; 42(9): 559-76.

ارجاع دهی به روش ونکوور

انوشه لیلا، کردی محمد رضا، گایینی عباسعلی، مهدیان رضا، میرآخوری زهرا، امانی شلمزاری صادق. اثر تمرین هوایی بر بیان ژن‌های Nf-kB، Lin28B، MiR-let-7a RNA و سطوح اینترلوکین-6 بافت تومور موش‌های مبتلا به سرطان پستان. *فیزیولوژی ورزشی*. پاییز ۱۳۹۴؛ ۲۷(۷): ۳۴-۱۱۹.

The effects of aerobic training on Nf-kB, Lin28B and let-7a microRNA expressions and levels of tumor tissue IL-6 in mice with breast cancer

**L. Anoosheh¹, M. R. Kordi², A.A. Gaeini³, R. Mahdian⁴,
Z. Mirakhori⁵, S. Amani Shalamzari⁶**

1. Ph.D. of University of Tehran
2. Associate Professor at University of Tehran*
3. Professor at University of Tehran
4. Assistance Professor at Pasteur Institute of Iran
5. Ph.D. of University of Tehran
6. Ph.D. of University of Tarbiat Modarres

Received date: 2014/08/23

Accepted date: 2014/12/03

Abstract

The aim of this study was to assess the effects of aerobic training on Nf-kB, Lin28B and let-7a microRNA expressions and levels of tumor tissue IL-6 in mice with breast cancer. Twenty BALB/c mice (4-5 weeks, 17g mass) were cancerous by injection of estrogen-dependent receptor breast cancer cells MC4-L2 and divided into two groups: tumor-training (TT) and tumor-control (TC) group. Then TT group completed aerobic training for 6 weeks, 5 days per week (14-18 m/min). 48 hours after the last exercise subjects were sacrificed. Tissue sampling were collected and stored in -70°. Nf-kB, Lin28B and let-7a microRNA expressions were accounted with Real time-PCR and IL-6 levels was accounted with ELISA Kit. Repeated measures and independent t tests were used to assess tumor size and IL-6, respectively. Statistical analysis of Nf-kB, Lin28B and let-7a were conducted by REST software. Tumor size, Nf-kB, Lin28B and IL-6 levels were significantly decreased in TT group compare with TC group ($p<0.05$). MicroRNA let-7a was significantly increased in TT against control group respectively ($p=0.000$). In breast cancer, a positive feedback loop consisting of Nf-kB, Lin28B, microRNA let-7a and IL-6 is activated. It seems that regarding to the depressing effects of aerobic training on this regulatory circuit in mice with breast cancer, this type of training can be used as adjuvant therapy in conjunction with other therapies for estrogen receptor dependent breast cancer.

Keywords: Breast cancer, Aerobic training, Nf-kB, Lin28B, MicroRNA let-7a

* Corresponding author

Email: mrkordi@ut.ac.ir